

După unsprezece ani - editorial -

Wilhelm Dancă
Director al *Caietelor Institutului Catolic*

După unsprezece ani de la apariție, revista *Caietele Institutului Catolic* își schimbă formatul și echipa editorială, își lărgeste aria de oglindire a activităților culturale și caută să atragă colaboratori și cititori noi. Schimbarea este reală și, într-un anumit fel, necesară, pentru că ține seama de evenimentele recente survenite în programele de educație universitară catolică promovate de Arhidieceza Romano-Catolică de București.

La început, în anul de grație 2000, Anul Marelui Jubileu, revista *Caietele Institutului Catolic* reflecta activitatea de formare care se desfășura în cadrul Institutului Teologic Romano-Catolic „Sfânta Tereza” din București. Cu ocazia primului număr, IPS Ioan Robu își exprima speranța ca revista „să contribuie la formarea cât mai multor laici din arhidieceză, care să se bată pentru idealurile creștine din țara noastră”; mons. dr. Vladimir Petercă era de părere că apariția *Caietelor Institutului Catolic* constituie un „act de curaj”, pentru că toți cei care vor publica în paginile acestei reviste vor participa la „marea confruntare de idei” din zilele noastre. Pentru membrii colectivului redacțional ai primului număr – Francisca Băltăceanu, Adrian Boboruță, Monica Broșteanu, Ecaterina Cărăbaș-Olaru, Wilhelm Dancă, Doina Doroftei, Dana Manea, Nicolae Mecu, Tarciziu Șerban și Cătălina Velculescu – scopul revistei coincidea cu cel al Institutului, și anume să formeze intelectuali creștini în spiritul „valorilor centrale ale Bisericii de astăzi” și să le ofere motivații pentru a se implica „în însănătoșirea și dezvoltarea societății”.

Finalitățile și speranțele membrilor fondatori ai revistei rămân actuale, chiar dacă activitatea Institutului Teologic Romano-Catolic a intrat în lichidare în anul 2004, din cauza lipsei de studenți și de fonduri financiare. În ciuda acestor dificultăți prin care a trecut Institutul, revista a continuat să apară până astăzi. Dar, între timp, s-a confruntat cu o serie de probleme ce i-au îngreunat apariția, printre care aș aminti lipsa de specialiști și de colaboratori permanenți, precum și diminuarea interesului pentru dezbaterile de idei creștine. Victimă a pierderii gustului pentru filosofia creștină și teologia de grad universitar a fost și Facultatea de Teologie Romano-Catolică și Asistență Socială din cadrul Universității București, care funcționa din 1992, în paralel cu Institutul Teologic Romano-Catolic. Această lipsă de atracție a Facultății de teologie pentru tinerii din zilele noastre este un simptom al mentalității societății în care trăim, o mentalitate dominată de modele de succes imediat și centrată pe oameni împliniți într-o singură dimensiune, și anume cea materială. Dar, chiar dacă a ajuns de mai multe ori pe malul prăpastiei, Facultatea de Teologie Catolică din cadrul Universității București a supraviețuit.

Ținând cont de motivele amintite mai sus și căutând să restructureze educația catolică universitară din arhidieceză, IPS Ioan Robu a transferat activitatea didactică și de cercetare a Institutului în cadrul Facultății de Teologie Romano-Catolică din Universitatea București. Lucru care s-a întâmplat începând cu anul 2012. În felul acesta revista *Caietele Institutului Catolic* a intrat în sfera de preocupări a Facultății de Teologie Catolică și a devenit revista Facultății.

Noul colegiu de redacție, din care fac parte subsemnatul, Mihaela Voicu, pr. Lucian Dîncă, Marta-Elise Andro, Ioan Iliescu și Iulia Cojocariu, este hotărât să meargă mai departe pe drumul deschis de cei ce ne-au precedat. Suntem încrezători și plini de speranță, iar speranțele noastre sunt de două feluri, unele pe termen lung, altele pe termen scurt. Printre speranțele imediate se află dorința de a înregistra cât mai repede posibil revista în bazele de date internaționale; apoi dorința de a oferi cadrelor didactice din cadrul Facultății și doctoranzilor de la Școala doctorală de

Teologie și Studii Religioase a Facultății noastre un spațiu pentru publicarea studiilor și articolelor lor. Printre speranțele legate de viitorul mai îndepărtat, dorim să punem bazele unei familii de gândire creștină, catolică, în adevăratul sens al cuvântului, care trimite la universalitate, din care să facă parte creștini laici, clerici și persoane consacrate, indiferent de confesiunea lor, care caută soluții deschise la actualele provocări culturale. Revista va avea un profund caracter ecumenic și interdisciplinar.

Profilul noului colegiu redacțional, dar și cel al colaboratorilor noștri cuprinde și această convingere a sfântului apostol Paul din *1 Cor* 3, 6: „Eu am plantat, Apolo a udat, însă Dumnezeu a făcut să crească”. Astfel, înainte de toate, cu bucurie, îi încredințăm lui Dumnezeu revista noastră. Apoi, cu modestie și răbdare, pășim pe urmele lui Paul și Apolo, cu gândul de a planta și a uda motivații sau rațiuni care să-i facă pe ucenicii lui Isus din zilele noastre mai convingători, mai atractivi.

Mulțumim tuturor acelor care au participat la redactarea, corectarea și tipărirea acestui număr. Mulțumim anticipat și cititorilor noștri. Mulțumim binefăcătorilor care sprijină financiar publicarea revistei.

Sunt convins că toți cei ce participă la această lucrare sacră, potrivit darurilor și puterilor lor, sunt răsplătiți de Dumnezeu cu un zâmbet aprobator.